

[Pürschel.]

han efter min Mening paa meget væsentlig Maade til, at denne Retssag fik et Udfald, som Retsbevidstheden her i Landet maa hilse med Glæde. Den paagældende Kvinde blev kendt skyldig, og saa fik hun, hvad der var rimeligt og naturligt under Hensyn til de mange undskyldende menneskelige Momenter, der var, en betinget Dom. Dette var en rigtig Afgørelse, en Afgørelse, som er egnet til at højne Retsbevidstheden. Det andet er, som jeg har sagt det før, egnet til at undergrave den.

Det er ejendommeligt at se, at den Bestemmelse, der blev indført i Straffelovens § 242: at under formildende Omstændigheder kan Straffen for Fosterfordrivelse bortfalde, nu synes fortolket saaledes, at den skal bortfalde. Der er Udtalelser fra Retsformandens Side, hvorved der, Referatets Rigtighed forudsat — det gælder naturligvis ogsaa min Kritik af Forsvaren —, er sagt til Nævningerne: Naar I siger, at det er formildende Omstændigheder, saa bliver det Straffrihed. Det er efter min Mening ikke stemmende med Loven.

Jeg gør her den Bemærkning, at denne Sag jo ikke er afsluttet endnu, men at den er saa langt fremskreden, at jeg gaar ud fra, at de Bemærkninger, jeg gør her, ikke kan naa ud, inden Dommen falder, og det er i hvert Fald ganske udelukket, at de kan naa frem til Dommerkollegiet og saaledes komme til at paavirke Afgørelsen af Sagen — ellers vilde jeg ikke have omtalt Sagen.

De sidste Nævningekendelser i den store Fosterfordrivelsessag, der nu er for, viser efter min Mening med stor Klarhed, at den Affattelse af Straffelovens § 242, som blev gennemført under Modstand fra Venstres og Konservatives Side, er for slap. Der er for mig ingen Tvivl om, at en Reform var langt mere tiltrængt her end paa de Omraader af Straffeloven, hvor Justitsministeren har sat ind ved de Love, der saa træffende kaldes Urolove, fordi de er et saa rammende Udtryk for den Uro, der besjæler Ministeriet. (*Statsministeren* [Staining]: Pjat!). Den højttærede Statsminister siger Pjat. Jeg finder, at dette Udtryk egner sig fortræffeligt til Fæstnelse i Rigsdagstidenden som et Udtryk for, hvorledes Statsministeren finder det passende at deltage i Debatten, og hvor haardt han følte sig ramt af denne lille Udtalelse fra min Side. (Uro). Jeg ved ikke, om der er flere af de Herrer, der ønsker at bidrage til Rigsdagstidendes Forskønnelse, saa er jeg rede til at fæstne det til Papiret.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem bør ikke opfordre til Afbrydelser.

Pürschel: Det er — for at fortsætte mine Betragtninger — min Overbevisning, at et Samfund, der gør Fosterslagning til en lovlig Handling, viser en saadan Slaphed i moralsk Opfattelse, at man inderligt maa haabe, at der paa dette Omraade som paa adskillige andre snart maa indtræde den dybtgaaende Strømkæntning, som der jo lykkeligvis er Grund til at vente vil indtræffe her i Landet.

Inden jeg forlader denne Sag, vil jeg blot sige, at der efter min Mening ikke er Baggrund for nogen Kritik mod Retten i Anledning af den Maade, hvorpaa den har givet Offentligheden Adgang til disse Forhandlinger. Adgangen til at lukke Dørene er mod vore Ønsker saa snævert begrænset, at der sikkert ikke var Plads for at gøre det i en Sag som denne paa det Stadium, hvor de meget uheldige Optrin fandt Sted, som har givet Anledning til Offentlighedens Overvejelse af, om Offentlighed nu ogsaa var paa sin Plads i dette Tilfælde.

Jeg skal hermed slutte med at anbefale mine Meningsfæller og andre, der maatte føle sig overbevist af mine Betragtninger, ved tredie Behandling at stemme imod dette Lovforslag.

Axel Dam: Da der ikke er stillet noget Ændringsforslag til dette Lovforslag, bliver der ikke Lejlighed til at tage forskelligt Standpunkt til de forskellige Punkter i Forslaget. Det synes, saa vidt jeg kan skønne, som om Afstemningen ogsaa ved tredie Behandling skal dreje sig om Ja eller Nej, om Vedtagelse eller Forkastelse af Lovforslaget som Helhed, og det bliver saa Opgaven inden for ens Gruppe at afgøre, om de Fordele, man finder ved Lovforslaget, er saa store i Forhold til det, som strider mod ens Ønsker, at man vil stemme for Lovforslaget som Helhed. Men i saa Fald er det jo ogsaa nødvendigt at begrunde, hvorfor man gør det, saaledes at ens Stemmegivning ikke bliver taget til Indtægt for noget, som man ikke er enig i.

Vort principielle Standpunkt over for Nævninger og Domsmænd er det, at vi er imod enhver tvangsmæssig Udskrivning af den Slags Ombud. Vi finder, det er en uberettiget Krænkelser af et Menneske at tvinge ham til at være Dommer over sine Medmennesker og dømme dem for Forbrydelser. Men naar man endelig har saadanne Medlemmer af Domstolen, altsaa